

Угасио се један од културних светилника Митрополије

Избијањем рата у Босни и Херцеговини 1992. г. Зоран Ристовић, редитељ позоришта у Зеници и књижевни критичар, одлази у Нови Сад гдје у Српском народном позоришту ради до пензионисања 1996. г. По пензионисању настанио се са супругом на Цетињу у мјесту Горнич, код свог друга и великог пријатеља Здравка Мартиновића, некадашњег директора позоришта у Зеници, гдје ће потом изградити свој нови дом и везати се до краја живота за Митрополију и Цетиње.

По благослову блаженопочившег Митрополита Амфилохија 1998. као искусан професионалац, прикључује се активностима на припреми рада првог црквеног радија „Светигора“, несебично преносећи своје богато радно и животно искуство. Треба истаћи да је скоро све академије поводом значајних црквених празника на Цетињу и Подгорици режирао управо Зоран Ристовић. Не треба заборавити да је управо Зоран Ристовић први поставио бројне радио драме на радију „Светигора“. Зоран је посебну бригу посвећивао језику и ћириличном писму о чему је имао више популарних емисија на радију

„Светигора“. Истовремено је био и сарадник часописа „Светигора“. Из свих наведених разлога можемо рећи да се ових дана угасио један од културних светилника наше Митрополије и Српске православне цркве.

Добри хришћанин Зоран Ристовић је би нешто што се даје само ријеткима: био је личност, изразита. Човјек са својствима у помало непролазном смислу – то је био човјек који је савршено знао „да је све у броју и мјери“. Несебичан и посвећен људима који су га вољели као мало кога, та елитна особа често је заборављала властити интерес. Био је то уман даровит човјек с најбољим особинама соја из којег је израстао. Та облагорођена племенита душа се до

био знање и умјеће на онај
свјетљавао људе уз свог

mitropolija.com